

Filosofiani opettajana

Valtasuhteet ja tasavertainen oppiminen

Opetuksessa uskon vahvasti tasavertaiseen oppimiseen. Vaikka opettajana minulla on ammattitaito ja tieto opetettavasta asiasasta, haluan korostaa yhteisesti tuotetun tiedon potentiaalia. Luokkahuoneessa tieto muodostuu aina yksilöiden taustojen ja vahvuuksien yhteissummasta, josta opettajana olen etuoikeutettu ja onnellinen saadessani oppia lisää. Jokainen ryhmä tuottaa yhdessä ja yksilöinä tietoa, mikä on yhtä arvokasta, kuin opettajan tieto. Opettajan tarkoitus ei ole yksipuolisesti kaataa tietoa kenenkään päähän vaan tuottaa tietoa dialogisesti.

Inklusiivisuus

Opettajana ja ryhmän toiminnan suunnittelijana haluan luoda tilasta mahdollisimman turvallisen kaikille opetettaville. Tämä vaatii itseltäni aktiivista omien arvojen ja ennakkoluulojen tarkastelemista ja julkisen keskustelun seuraamista ja siihen osallistumista. Jokaisen ryhmän dynamiikka on erilainen ja on tärkeää osallistaa ryhmän jäsenet muodostamaan omat turvallisemman tilan säännöt. Yhteisesti laaditut säännöt pyrkivät kunnioittamaan jokaisen arvoa ja hyvinvointia ja vastuuttamaan ryhmäläiset ryhmän yhteisestä hyvinvoinnista.

Auki itselle

Sen lisäksi, että toimin aktiivisesti omia arvojani kriittisesti tarkastellen, minun tulee myös aktiivisesti toimia itsemyötätuntoisesti omaa hyvinvointiani ja omia ajatusmallejani tarkastellen. Suurimpana tämänhetkisenä henkilökohtaisena prosessina on oman joustavan ja myötätuntoisemman mielen opettelu. Olen erittäin vaativa itseäni kohtaan ja vaatavuus siirtyy myös itseni ulkopuolelle. Harjoittelen vaativasta mielestä luopumista, jotta siirrä omaa vaatuvuuttani opetustilanteisiin tai ihmissuhteisiin.

Miksi pidän taidetta ja taiteen opetusta tärkeänä?

Taiteen opetus ja taiteellisessa prosessia tuotettu tieto on aistista tietoa. Kuvittelun opettelu ja ongelmanratkaisun merkitys tulevaisuuden kannalta on oleellinen. Itseäni kiinnostaa erityisesti todellisuuden uudelleen kuvittelu ja uudelleen jäsentely.

“Sen sijaan, että ympäristö ympäröisi ihmisen kulttuuria, tai että edes kosmos jakautuisi kolmeksi ekologiaksi, kuvittele ontologinen kenttä, jolla ihmisen, eläimen, kasvin tai mineraalin välillä ei ole mitään yksiselitteisiä rajalinjoja.”

-Jane Bennet, Material väre

Utopioissani ymmärrämme todellisuuden toisin. Post-antroposentrisyyden ja yhteiselon avulla opimme olemaan avoinna olemassaolomme kannalta tärkeille ratkaisuille. Jonkin on muututtava rakenteissa perinpohjaisesti, jotta keksimme uusia ratkaisuja. Muutos tapahtuu kuvittelun voimalla. <3

